

# Texts - Idees // LUCIAN FREUD //

Per **Rosa Muñoz**, novembre 2009



Lucian Freud  
*Matí assolat vuit cames*

Imaginacions sobre les seves pintures, elements de detall que passen inadvertits o prenen brutal protagonisme en racons fronterers de l'espai del quadre. Sensibilitat màxima del cos en repòs. Reflexió sobre l'anonimat d'aquests cossos.

**Lucian Freud** sobre els animals:  
*"M'interessen molt les persones en el seu aspecte animal. A això es deu part de la meua afició a treballar amb ells nus.... M'agrada que les persones semblin tan naturals i físicament tan soltes com animals, com el meu llebrer anglès Pluto"*

Els seus quadres de cossos despullats m'impacten, son enormes, ocupen tot, el seu repòs, el pes de les carns.

Una cosa que m'interessa molt i comparteixo amb Lucian, és voler no saber massa sobre alguna cosa que estic treballant i deixar-me portar per qualsevol imatge o escena que vingui al cap provocat per aquest coneixement mínim de base:

*"La pintura de Freud es fonamenta en una forma de dir la veritat que dóna pas a l'honestat del no saber. La seva obra tracta de graus d'afinitat. "Quan trobes coses que et commouen, disminueix el desig de saber-ne més sobre això"*

*"Escruta els seus models amb una intensitat infrangible, no presumeix de conèixer-los, en mostrar els seus models adormits o amb els ulls tancats, en rebutjar comptar històries i observar la seva presència després d'hores i hores de posat, registrava poderosament la seva qualitat incognoscible"*

“A la vegada que transmet aquesta neutralitat estranya, és un artista que només treballa amb ell mateix i el seu entorn, treballa amb persones que coneix, estima, persones en les que pensa, pinta en les habitacions a on viu, a casa seva.”

Sebastian Smee



Lucian Freid, *Doble retrat*